

ИСТОРИЯ НА АДВЕНТНАТА ЦЪРКВА

**Ролята на младежите
в ранните дни на
адвентната църква**

„Никой да не презиращ твоята младост...“

Ани
Смит

Участието на млади хора в работата на нашата църква не е ново явление, резултат от събиране на младежи на някоя от сесии на Генералната конференция или на митинги и симпозиуми по света. Тази църква, като новопопълнено движение, сееше първите си послания чрез малка армия от хора на около двадесет години, а понякога и тийнейджъри. Задвижени от дълбокото си посвещаване на Бога и на адвентната вест, тези младежи проповядвали, пишели, пеели, пътували и жертвали много в службата си за своя Спасител. Статията, която ви представяме, е извлечена от седма глава на книгата „История на адвентната вест“ от Матилда Ериксън Ангрос и е публикувана през 1926 г. от „Ривю енд Хералд Пъблишинг Асоусейшън“.

Обратно във времето

Беше през ранната пролет на 1922 г., когато мистър Ангрос и аз бяхме въведени в светлата, слънчева дневна на Дж. Н. Лафбъроу. Малкият, превит на две мъж на 90-годишна възраст, започна да ни обяснява един ръкопис, който ни беше извикал да видим. Докато гледах с каква страст го чете, почувствах, че сякаш сме прекарвали обратно пропастта на времето между нас и онези пионерски дни, когато са се полагали основите на това движение.

Джон Нортън Лафбъроу е роден на 26 януари 1832 г. и бил само на 12 години, когато върху вярващите в адвентната вест се стоварило Голямото разочарование. Той се развил като посветен млад човек и, когато истината за съботата дошла до него през септември 1852 г.,

бил проповедник в ранната адвентна църква. На следващия месец започнал да проповядва Третата ангелска вест и се трудил усилено в централните и средните западни щати до 1868 г., когато отишъл в Калифорния и започнал пионерската си работа на брега на Тихия океан.

Перо в служба на Бога

Юрая Смит и сестра му Ани стояли рамо до рамо с други пионери в ранните дни на нашата деноминация. Майка им била посветена жена и заедно с децата си очаквала Господ да дойде през 1844 г. Юрая Смит бил амбициозен младеж и имал за цел да получи добро образование. След като прекарал три години в академия, се опитал да спечели пари, за да довърши колежанския курс. Обстоятелствата обаче го принудили да остави плановете си. Сестра му Ани, която споделяла братовчехата си любов към знанията, почти завършила курс в женска семинария. Но Бог имал други плановете за тези млади хора. Майка им, която наскоро била приела „настоящата истина“, се страхувала, че децата ѝ се били отклонили към света. Споделила притесненията си с Джоузеф Бейтс и те превърнали децата в обект на специални молитви. Джоузеф Бейтс отишъл да проповядва в града, където Ани Смит посещавала училище, и майка ѝ ѝ писала, молейки я да отиде. Денят бил събота и, тъй като нямала занятия, Ани си казала: „Само за да угодя на мама, ще отида.“ В петък вечер и тя, и Джоузеф Бейтс сънували предстоящото събрание.

В края му той пристъпил към Ани Смит и казал: „Вярвам, че това

е дъщерята на сестра Смит от Западен Уилтън. Никой преди не съм я виждал, но снощи сънувах, че я виждам.“ Тогава и тя разказала своя сън. Заговоряваме се да кажем само, че това била повратната точка в живота на тази млада жена. Тя си отишла напълно решена да бъде послушна на всички Божии заповеди. Извършила резултатна и вярна работа като коректор и от нейното плодотворно перо излезли поеми, които утешавали хиляди хора. Към няколко от тях има и музика.

Защитникът на вратата

Юрая Смит е роден на 2 май 1832 г. и за пръв път чул Третата ангелска вест през есента на 1852-а. Като сестра си, и той се насочил към издателска работа. От 1853 г. до смъртта си през 1903-а почти постоянно бил свързан с „Ривю енд Хералд“, през повечето време като единствен редактор. Предането му на Бога го направило сила за добро. В началото на службата си като редактор на „Ривю“ той казал: „Не приемам тази позиция заради спокойствие, удобство или светска полза; защото от връзките си с „Ривю“ до този момент съм видял, че там не може да се намери никое от тези неща. Но има товари, които трябва да бъдат носени, има жертви, които трябва да бъдат направени, и всеки от нас, в светлината на настоящата истина, с готовност и радост трябва да направим, каквото може, за Божията кауза.“

Момчето президент

Около 1855 г. станало ясно, че Бог призовавал няколко скандинавци в Уисконсин да се покорят на Неговата истина. Между тях било семейство Олсен, пристигнало от Норвегия през 1850 г. Те били ученици на Библията и чрез четено ѝ започнали да пазят съботата. След години няколко от децата на семейство Олсен станали успешни работници за делото; и Оле, по-късно

познат като О. А. Олсен, с право е считан за един от адвентните пионери. Той е роден на 28 юли 1845 г. На 19-годишна възраст прекарал една зима в колежа на баптистите от седмия ден в Милтън, Уисконсин, и по-късно получил известно образование в колежа „Батъл Крийк“. На 20-годишна възраст бил поканен да оглави работата в Уисконсин. „Момчето президент“, както го наричал Джеймс Уайт, се справяло толкова добре, че било преизбрано.

Силен администратор

Джордж Ауг Бътлър е роден във Вермонт на 12 ноември 1834 г. Баща му бил убеден баптист, грядло му, от същото вероизповедание, повече от 50 години бил един от водачите във Вермонт. Баща му и майка му станали адвентисти през 1843 г. Малко преди това те започнали да пазят съботата, но не и синът им Джордж. Въпреки че бил прочел Библията два или три пъти, той гледал на нея само като на книга с наставления.

Божият Дух следвал този млад човек, който изглежда жагувал само за приключения и нови неща. През 1856 г., докато бил в Рок Айленд, Илинойз, на път за Канзас, стихът от Филипяни 4:8 дошъл със сила в ума му. Докато вървял нагоре-надолу из улиците, един глас сякаш му казал: „Има толкова много добри неща в Библията, защо не им вярваш?“ „Ще го направя, Господи“, казал той, гледайки към небето. Когато се върнал в каютата си на кораба, паднал на колена и прегал сърцето си на Бога.

Мерит И. Корнел е роден в щата Ню Йорк през 1827 г. Като младеж се заинтересувал от адвентните доктрини и през 1852 г., когато Джоузеф Бейтс посетил Джексън, Мичиган, той чул и приел Третата ангелска вест. Скоро започнал да я проповядва на другите. През 1854 г., на 27-годишна възраст, Корнел помогнал при провеждането на първия адвентен лагерен събор в Батъл Крийк, Мичиган.

ЩЕ СЕ МОЛЯ...

църквата ми
да преживее
пробуждане

Честито!

През януари пастор Михаил Контаров навърши 71 години. Честито! По този повод той ни писа: „напоследък починаха някои от по-известните пастори и във вестника се появиха кратки статии и мисли за и от тях. Аз не съм от много известните пастори на деноминацията, но не съм и съвсем неизвестен. Затова реших докато съм още „в тази земна хижа“ да ви напиша сам и лично две четиристишия от 298-а песен от нашите обикновени песнарки.

*Ще се видим в двор небесен
с радост на лице и смях!
Там ще пеем нашите песни
за победата над грях.
Нека бързае тогава
ний да работим с любов!
Бог блаженство, още слава
готви ни во век веков!*

Пример за пограждане

В женския месец мъжете от църква Пазарджик поднесоха традиционната си „мъжка изненада“ на своите сестри от църквата.

Вече няколко години подред те се събират и „заговорничат“ тайно - подготвят специално тържество в чест на своите майки, баби, съпруги, сестри и дъщери. Участие вземат мъже от всички възрасти - от току-що проходили до белокози кавалери. Всеки път добавят нещо ново и свежо в изненадата. Веднъж бяха подготвили като добавка към специалната вечеря по един букет диви цветя за всяка присъстваща дама. Друг път приготвиха топли сандвичи, а тази година надминаха себе си, поднасяйки собствено-ръчно обелени и изпържени картофи на всички. Като имате предвид, че обикновено присъстват над 50 жени, това е истински подвиг! Но не беше само това - имаше баница, салати и домашно приготвена лимонада. И не мислете, че всичко е само камафлаж - „като че ли“ приготвено от тях, докато всъщност е осъществено с активното съдействие на съпругите им. Нищо подобно! Те съвсем сами измислят менюто, купуват продукти, готвят и сервират. И това не е всичко. Освен физическата храна, обикновено подготвят и програма - песни и изпълнения като специален поздрав към жените. Но и това не е всичко! След края на тържеството те лично разтребват и почистват трапезарията!

Кажете, не са ли достоен пример за подражание?

Тази година ние - жените от църквата - им връчихме „грамота“, подписана от всички нас, с която ги обявяваме за „съвършени мъже“. Благодарим им от сърце за това, че ни обичат, грижат се за нас и изпълват сърцата ни с топлина!

Нежната половина на църква Пазарджик

Извинения

Редакцията на вестник „Християнска мисъл“ поднася извинение на своите читатели за грешка в бр. 1, 2007 г. Там обявява, че имената на наградните деца от конкурса за детска рисунка ще бъдат на стр. 8, където те липсват. Имената обявяваме сега.

Първа възрастова група - от 4 до 7 години
Първо място: Кристиан Темелков, 7 год., гр. Пловдив; **Второ място:** Детелина Касабова, 6 год., гр. Лом; **Трето място:** Ана Гетовска, 7 год., гр. Варна; **Естела Енчева**, 7 год., гр. Плевен

Втора възрастова група - от 8 до 11 години
Първо място: Павел Виналиев, 8 год., гр. Варна; **Емануил Киселков**, 10 год., гр. Трявна; **Второ място:** Нино Маринов, 9 год., гр. София; **Трето място:** Иван Манолов, 9 год., гр. Трявна; **Алиса Бойчева**, 10 год., гр. Варна

Трета възрастова група - от 12 до 19 години
Първо място: Мария Василева, 13 год., гр. Монтана; **Второ място:** Лиляна Колева, 13 год., гр. Добрич; **Трето място:** Велиана Иванова, 12 год., гр. Силистра; **Доротея Георгиева**, 12 год., гр. Силистра
Специална награда за обща рисунка от гр. Трявна се даде на Елена Георгиева, Емануил Цветомиров и Иван Манолов.

вестник ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

Месечно издание на ЦАСД-България

Главен редактор: Петя Накова

Редакционен съвет: Людмила Младенова,
Александър Филипов, Цанко Митев

АДРЕС: 1839 София, кв. „Враждебна“, ул. „8“
№49; тел. 840 62 53; e-mail: xm@tradel.net

ISSN 1310-8654